

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO
NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA
JOZEF GODINA C. M., DOMŽALE - GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE.
ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1
DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

Mir Kristusov

Božična blagovest, veselo oznanilo, ki je ob rojstvu našega Zveličarja zadonelo iz angelskih spevov, trka na srca vseh, ki imajo količkaj spoznanja o Bogu in vsaj trohico dobre volje. »Slava Bogu na višavah ...« Bog je Najvišji, Največji, Najlepši, Neskončni in Večni! Pravičnost terja, da ga časte njegove stvari. On ne potrebuje za svojo neskočno blaženost nobenega drugega bitja, nobene reči zunaj sebe, zakaj sam v sebi ima polnost življenja in brezmejno bogastvo vseh dobrin, vseh vrlin v neskončni meri. Stvari pa ne morejo obstati brez njega, in razumne stvari vrhutega, da so v vsem od Stvarnika odvisne, ne morejo doseči sreče in blaženstva brez Boga in zoper njegovo voljo. In razumna stvar je srečna in mirna le tedaj, ako dá Bogu, kar je njegovega: čast in slavo. Toda kakšen je človek! Sam v sebi hoče imeti svoj smoter, hoče biti središče vsega, pri vseh delih in opravljenih išče navadno le sebe, svojo čast, svojo udobnost, namesto da bi iskal le Boga in obračal vse v njegovo slavo. In vendar terja pravi red in pravičnost: Bog je Stvarnik, Bog Ohranjevavec, Bog naš Oče, njemu gre prvo mesto, njemu čast in slava! Božji Sin se je brezmejno ponižal do nas: učlovečil se je, da bi odrešil padli človeški rod. Toda kot Bog-človek je pred vsem dal čast in slavo svojemu Večnemu Očetu. Kristus na zemlji ni iskal svoje časti. Kristus kot človek je izvolil zase trpljenje in žrtve in delo za ustanovitev kraljestva božjega in za odrešenje vsega človeškega rodu. Učlovečenje se je zvršilo v božjo čast in slavo. V imenu božjega Deteta, ki je bilo v jasli položeno, so to resnico poudarjali angelski spevi. »Slava Bogu na višavah ...« O bratje in sestre, ta slavospev naj prevzame vso našo dušo, in čutili bomo posledico: mir Kristusov bo zavladal v nas!

Čim bolj se je ponižal božji Sin, tem bolj je bil poveličan Večni oče! Človek Kristus Jezus pa uči vse ljudi skupaj in vsakega posebej, da more razumna stvar, dokler traja njena poskušnja, le tedaj doseči blaženi mir v svoji notranjosti, ako se ravna po njegovem zgledu: že v jasicah nas uči ponižnosti, potrpežljivosti, skromnosti, pokorščine ... Napuh odvrča človeka, da noče iti v se, da si noče priznati grehov v resnobnem izpraševanju vesti, da se noče spovedati svojih grehov duhovniku Kristusove Cerkve. Napuh je, ako človek opušča molitev, zdi se mu poniževalno in človeka nevredno, da bi molil, ko je vendar vprav nasprotno resnica: molitev dviga človeka nad ves vidni svet, molitev da šele pravo vrednost človeškemu življenju! — Kdor se skuša ravnati po Kristusovem zgledu, doseže notranji mir. — Kdor vidi v sveti Cerkvi Kristusa ter zato hodi k službi božji ter dobro pripravljen prejema svete zakramente ter se zanje primerno zahvaljuje, prejme mir Kristusov ... O, kako blagodejen je mir, ki ga more le naš Gospod Jezus Kristus dati človeški duši! Vsi veliki in pravi spokorniki so to izkusili, vse resnične spokornice so to občutile! Najhujše breme je breme velikega, smrtnega greha! In najhujša sužnost je sužnost greha! Pa tudi odpustljivi greh moti in kali mir v duši, tako da so duše, ki Gospoda ljubijo, nepopisno srečne, kadar jih neskončno Usmiljeni očisti in posveti! Kako sladka je zavest: Zaupaj, tvoji grehi so ti odpuščeni, sedaj je vest v redu, v redu so tvoje spovedi, spraval si se z Bogom in bližnjim, plačilo ti je mir, ki ga okušaš ...

P. E. B.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN
BLAGOSLOVLJENO NOVO LETO
ŽELI VSEM SVOJIM BRALCEM
NAŠ LIST

Na razpotju

Za našo mladino priredil P. P.

Nekaj zgledov v posnemo.

(Nadaljevanje.)

A kaj si je mož prizadel, da odpravi ali vsaj ublaži svojo telesno pomanjkljivost. Pod meč se je vstopil, da ga je vselej zbodlo v ramo, kadar jo je dvignil ob govorjenju. V usta pa si je dal gladkih kamencev in šel k morju in se vadil v glasnem in gladkem govorjenju ... Vsaka napaka se ne da odpraviti, a da se zakriti in pozabiti s kako posebno čednostjo, ki pozornost ljudi s tako milo silo vleče nase, da nedostatek radi prezrejo in pozabijo. Včasih pa se le bolj domišljuješ, kako ljudje tvojo telesno hibo opazujejo, medtem ko jo v resnici komaj opazijo. Škoda da bi te take malenkosti ovirale na poti do cilja. Pljuči si v roke in hajd pogumno mimo njih.

Imel sem profesorja, ki je imel samo polovico pljuč, druga mu je bila odgnila. Seveda ga je to oviralo v njegovem poklicu, zlasti pri hoji in zlasti pozimi v hudem mrazu. Pa meni, da ga je to odvrnilo, da bi ne bil naprej učil? Ne. Napravil si je pozimi kropa v malo steklenico, ki jo je nosil pod suknjo; po cevi, ki jo je imel napeljana iz steklenice v usta; vdihaval gorke pare da mu megla in mraz nista prišla do pljuč. Tako je vsa zadnja leta hodil v šolo, zavil v dve suknji in z navzgor zavihanim ovratnikom da se ni videlo, kaj vdihava ... Tako si pomaga človek v trdno voljo iz zadrege!

Neki višji častnik je bil v vojni izgubil zaporedoma roko, oko, uho in nogo. Pa je še živel in še mnoga leta kot invalid bil zaposlen v vojaški pisarni. Zdaj je umrl. Na nagrobni spomenik si je dal zapisati: Tu počiva polovica mojih kosti; druga polovica je razmetana po vojnih poljanah. S to polovico sem skušal do zadnjega služiti Bogu in domovini, ker na misli mi je bila kazen tistega svetopisemskega hlapca, ki je bil prejel en sam talent, pa je šel in še tega zakopal.

Znameniti pisatelj Jansen je imel hudo pljučno bolezen in je obenem hudo krvavel iz nosa. Ti dve nadlogi sta se vrstili tako, da, ko je ena začasno pojenjala, je po preteku nekaj dni druga nastopila. Svoja dela je mogel pisati le v teh kratkih, mirnih presledkih. In porabil je te trenutke in napisal mnogo obširnih knjig, ki bodo imele vedno svojo veljavo.

Celo v primeru, ako si si izbral poklic, ki ti prav za prav ni bil namenjen, ne obupaj. Ako se da položaj spremeniti, potem spremeni; ako ne, vživi se z vso dušo v svoj položaj po besedah sv. Avguščina: »Ako nisi poklican, stori, da boš poklican!«

Predsednik Združenih držav v Severni Ameriki, Linkoln, je bil v mladosti drvar. Njegov sodelavec je začel kot navadn dninar, danes je imeniten državnik.

Edison, ta znameniti fizik, čigar ime pozna vsak šolski učenec, je kot deček raznašal časopise. Njegova mati je bila vdova. Proti koncu življenja je oglušil. Še ko je oglušil, je izumel neka važna izboljšanja pri gramofonu in telefonu.

Zgodovina svetnikov in mučencev katoliške Cerkve nam dokazuje na številnih zgledih, da stanovitnost in resno prizadevanje vselej rodi lepe sadove. Pri svetnikih je pa še ta posebnost, da svoji okolici niso koristili le v časnem oziru, ampak da so po njih ljudje postali boljši v čednostih in dušnih lastnostih. Ker resnica je, da sveta ne bodo osrečile boljše naprave, ampak boljši ljudje.

(Se nadaljuje.)

Še mnogo let!

K petdesetletnici našega dopisnika - pisatelja Janeza Langerholca

Dne 20. dec. 1930 je praznoval naš vrli dopisnik in pisatelj naših podlistkov g. Janez Langerholc, župnik v Stranjah, 50 leto svojega življenja. Naš dnevnik »Slovenec« se ga je takole spomnil: Rojen je bil 20. dec. 1880 v Virmašah pri Stari Loki. Vestno vrši že skoraj četrto stoletja svojo duhovsko službo. Kjer je služboval, ima dovolj hvaležnih prijateljev, predvsem pri onih, katere je učil v šoli. Ima poseben dar za občevanje z otroki. In šolo ljubi nad vse. Ves srečen je, kadar je med svojimi »pamži«, kakor sam rad imenuje otroke.

Ni pa samo zgleden duhovnik; slovensko slovstvo bo moralo njega omenjati med zelo plodovitimi pisatelji. Največ je pisal in še piše v »Vrtec« in »Angelček«. Vzemi v roke ta dva lista, in sicer letnike med vojno in prva leta po vojni, in videl boš, da je marsikatero številko napisal skoraj sam, pod različnimi psevdonimi: I. E., Bogomil, Delodrvin, Dolgoles, I. L. itd. In kako otroci radi bero njegove črtice! Med svoje sotrudnike ga prištevata tudi »Bogoljub«, »Glasnik«. Njegove pridige najdeš v prejšnjem homiletičnem listu »Duhovni pastir« in v sedanjem »Praedicate«. Urednik ga imenuje v zadnji številki te revije »neumornega«. V glasilu KA za kamniško in moravško dekanijo »Naš

list« je lansko leto pisal listek »Sreča« (letos »Roža deklet«. - Ur.).

In če prideš k njemu na dom, boš videl, da ima vedno čas, da gostoljubno sprejme znanca ali neznanca. Vsak čas je pripravljen, spremljati prijatelja k Sv. Primožu ali pa v Bistrico, Prijatelji in posebno »Naš list« mu kličemo: Še mnogo let!

Delavske zadeve

Našteli in popisali smo v zadnjih številkah Našega lista vse naprave, ki so delavcem v varstvo, n. pr. inspekcija dela, delavski zaupniki in delavske zbornice. Zakaj smo to storili? Ali mogoče zato, da delodajalcem pokažemo, da imamo delavci varstvo na svoji strani? Niti najmanj. Saj podjetniki dobro poznajo te naprave in je prav, da jih poznamo tudi delavci. Vendar si pa pri vsem poznavanju zakonitega varstva ne domišljamo niti en trenutek, da bi vse varstvene naprave mogle odpraviti nezdravo razmerje v naših tovarnah, ako in dokler nima podjetnik do delavca srca; do delavca kot svojega bližnjega. Ali more orožnik ali sodnija kot izvršilec zakona zabraniti hudodelstvo? Hudodelec, ki nima vesti, opusti hudobijo le zato, ker se boji kazni. Vesten človek pa kljub temu, da ga nihče ne vidi, opusti hudobijo zaradi vesti.

Enako je pri tovarniških podjetjih, kjer je samo strah pred zakonitimi posledicami. Delodajalec dobi priliko, da pritisne svojega delavca po zakonu ali mimo zakona. Delavec pe tudi dobi priliko, da oškoduje delodajalca na en ali drugi način in vendar mu ne more podjetnik do živega, čeprav škodo trpi. Iz tega more vsakdo spoznati, da strah pred zakonito kaznijo nikakor ni dosti močna sila, ki bi mogla odstraniti neurednosti, kjerkoli se dobe. Ta sila je le v spoznanju in ravnanju: delavec je moj bližnji, podjetnik je moj bližnji in ga moram ljubiti kot samega sebe. Ta napis bi ga moral blesteti na vsaki tovarni, ki naj bi ga splovnost podjetniki in delavci! Nastopila bi v kratkem času zlata doba za oba.

Kdor ljubi svojega bližnjega kot samega sebe, mu stori vse, kar si sam želi in ničesar takega, kar sam noče imeti. Kaj pa danes vidimo? Ali naši podjetniki žele delati tudi sami brez vsakega odmora tudi v nedeljah? Kaj še! Nedeljski izlet, kakšna zabava v nedeljo jim roji že cel teden po glavi. So tudi častne izjeme med njimi, ki kljub mamljivosti podjetja spolnjujejo svoje verske dolžnosti, dobro se zavedajoč besedi: Kaj pomaga človeku, če celi svet pridobi, svojo dušo pa pogubi!

Kako pa ti gospodje privoščijo oddih svojim delavcem? Dostikrat je za nje nedeljski praznik delavnik. In to brez potrebe, povsem prisiljeno! Ako pa to ne, ker za-

Kako pa Domoljub?

Od nekod smo dobili dopis, da bi bilo prav, da se razporedijo naše župnije kakor po članih Mohorjeve družbe tudi po naročnikih Domoljuba. Želji smo rade volje ustregli, ker smo mnenja, da bo tudi ta pregled služil k širjenju dobrega časopisja. Številka pred župnijo pomeni, na katerem povrstnem mestu je župnija v dekaniji. Prva številka za imenom župnije pove, koliko Domoljuba prihaja v župnijo, druga pa, na koliko župljanov pride en Domoljub.

Moravska dekanija

1. Čemšenik	232	7
2. Blagovica	82	9
3. Češnjice	36	11.8
4. Peče	35	12.8
5. Št. Ožbalt	24	13
6. Št. Gotard	63	13.2
7. Moravče	346	13.6
8. Krašnja	62	13.7
9. Vače	119	14
10. Brdo	99	14.4
11. Kolovrat	65	15.5

12. Zlato polje	25	16
13. Sv. Gora	53	17.5
14. Sv. Planina	3	50

Kamniška dekanija

1. Rova	52	6.4
2. Vranja peč	56	7.4
3. Mekinje	122	7.5
4. Ihan	129	7.7
5. Vodice	269	7.8
6. Nevlje	97	7.9
7. Tunjice	65	8.4
8. Homec	106	8.5
9. Komenda	257	8.6
10. Motnik	64	9.3
11. Šmartin v Tuh.	125	9.8
12. Sela	82	10.2
13. Gozd	67	10.3
14. Špitalič	59	11.3
15. Stranje	105	11.5
16. Mengeš	303	13.2
17. Zg. Tuhinj	69	13.8
18. Dob	159	15.9
19. Domžale	155	16.7
20. Kamnik	204	22

kon varuje nedeljski počitek, pa sijo delavce k zakonitemu čiščenju strojev in sicer dopoldne, da delavec ne more zadostiti svoji verski dolžnosti. Ali bi ne bilo primernejše, ako bi to delo opravili n. pr. od 9 ure dalje mesto od 6 ure? Ali menite, da delavcem ni vsaj toliko za mašo kot vam za izlet! Ali bi bilo tebi ljubo, ako bi kdo zabranil izlet? In vendar je veliko delavcev, ki s težkim srcem opuste božjo službo prisiljeni zaradi vsakdanjega kruha.

Še eno vprašanje: Ali se zavedate, da imate grehe svojih delavcev na svoji vesti, ako jim branite brez zadostnega vzroka k božji službi?

Zaradi pomanjkanja ljubezni do bližnjega izvirajo vse nezdruve razmere za dušo in telo. Odkod umiranje mladih tovarniških delavcev? Saj delo v tovarni ni ne tako naporno ne dolgo trajno kot je poljsko delo. Umrljivost je pa večja pri tovarniških delavcih. Odgovor si na to da lahko vsak, kdor pozna razmere v tovarnah, zlasti v predilnicah, kjer se premalo skrbi za zračenje in čiščenje surovin. Tovarniški delavec si pri svojem skromnem zaslužku ne more privoščiti tečne hrane, zato oslabi. Ko se prehladi, je jetika navadna bolezen, ki ga spravi prerano v zemljo. Kako je v tem pogledu vreden posnemanja zgled podjetnikov v Tržiču, ki res skrbje za svoje delavce ne samo človeško, ampak tudi krščansko.

x.

O lepi Ančki

(švedska pravljica iz naših krajev. Samo za žene in odrasla dekleta.)

Sedaj za novo leto bomo šteli, koliko rojstev in koliko smrti je bilo v župniji. S prižnice bodo prebrali. Toda nekaj bodo zamolčali. Saj itak ne vedo natančno. Samo naše žene vedo: Koliko rojstev ni bilo, ki bi morala biti ... Naše žene vedo, naše matere.

Tudi pri nas je tako: ljubša jim je krstica, kakor zibelka. Matere — pa, saj niste matere — povejte, mar ni tako!?

Toda rajši pravljico: švedsko. Je pa iz naših krajev. O lepi Ančki, ki ni hotela otrok. Hudobna čarovnica jo je zavajala: »Kakor rosa bo izginila lepota s tvojih lic, če boš mati. Otroci se hranijo z lepoto.« In še dalje: »Če se boš poročila, pridi brž k meni po zdravila, ki te rešijo otrok.« — Lepa Ančka se je res poročila z lepim mladim plemičem. Spomnila se je navsila čarovnice. Šla je po čudežno zdravilo in ga zavžila. — Ančka je bila brez otrok, toda tudi brez sreče. Plemič je bil žalosten, ker so stoli okoli mize bili vedno prazni; ni bilo otrok, s katerimi bi se razvedril. Ančko je grizla vest in je priznala možu, da je pila čudežno zdravilo. Plemič jo je ogorčen zapodil: »Kakor tale suha deska si, ki ne bo rodila nikdar sadu.« — Ančka je tavalala nesrečno po svetu. Lepoto so ji razgrizli otroci, ki jih rodila ni. In ljudje so se je izogibali. Čez sedem let jo je v gozdu srečal puščavnik. Nesrečnico je peljal pred samotno kapelo, kjer se je Ančka zamislila ... in zagledala kopo prijaznih otrok, ki so jo nagovorili: »All nas poznaš, ki nas nisi hotela roditi in si nas umorila, preden smo bili rojeni. Opuščamo ti.« — Takrat je bila Ančka rešena groznih občutkov vesti. Rešila jo je smrt. Takrat je tudi zacvetela suha deska na njenem domu, — toda nepozno.

Kaj nam govori Gospod v januarju

Šopek iz nedeljskih evangelijev

Nedelja 4. januarja. — Ime Jezus.

Poživimo danes v sebi zaupanje do presladkega Imena Jezusovega! V srcu in na jezku ga pobožno nosimo v vseh prilikah življenja, zlasti kadar nas hoče satan iztrgati Kristusu. Če pa imamo grešno navado, to presvime izgovarjati brez spoštovanja, bomo z nekaj dobre volje odpravili to napako. Posnemajmo v ljubezni do Imena Jezusovega sv. Bernardina, ki je neutrudno oznanjal lepoto, sladkost, ljubeznivost in moč tega imena, tako da ga navadno upodablja z Imenom Jezusovim. Povsod je nosil s seboj ali zastavo ali desko, na kateri je bilo vrezano ali naslikano to najslajše ime; ko je končal govor, je s tem dal svojim poslušalcem blagoslov. V zaupanju na to Ime je žel velikanske uspehe in je vprav on največ pripomogel, da se je čiščenje tega Imena tako razširilo po katoliškem svetu.

Nedelja 11. januarja. — Dvanajstletni Jezus v templju.

»In jima je bil pokoren.« S to besedo nam sv. evangelij ob kratkem pove vse iz Jezusovega življenja od 12. do 30. leta. Bistvena v vseh teh letih je bila Jezusova brezprimerna pokorščina do Marije in Jožefa. Isto je še danes in bo vedno bistveno, če naj bodo naše družine veren odsev sv. Družine in če naj v njih vlada ona sveta zadovoljnost, ki je svet ne more dati. Prava pokorščina vidi v ukazih staršev ukaze Boga samega, ker so starši božji namestniki. Le taka pokorščina je vredna človeka in stoji na trdni podstavi, ker temelji na božji volji. Kjer pa ni vere, manjka tudi tega temelja pokorščine, zato je pa tam ali le hlapčevska pokorščina ali pa je sploh ni. Krščanskega duha v naše družine, pa se bo ž njim naselila vanje tudi pokorščina otrok do staršev, poslov do gospodarjev.

Nedelja 18. januarja. — Ženitnina v Kani galilejski.

Ob času Kristusovem je bila navada, da so pri pojedinah dali gostom najprej dobro vino in šele potem, ko so se tega napili, so jim postregli s slabšo, ne tako močno pijačo. Na ženitnini v Kani pa je hotel Jezus, da se je zgodilo prav obratno. Poiščimo v tem ravnanju skrivnostni pomen! Svet daje svojim pripadnikom najprej dobro in nazadnje slabo vino. Kaj vse obeta tistim, ki hočejo streči svojemu poželenju! Čast, bogastvo, sreča, zadovoljnost so mamljive vabe tega sveta. A sledi prej ali slej grenko razočaranje. Ko ljudje, prevarani od sveta, vidijo, kam jih je zapeljalo strastno uživanje, tedaj začno uživati slabo, grenko vino pekoče vesti, notranje nezadovoljnosti itd. Če pa potem svetu očitajo, kako jih je zapeljal, tedaj čujejo podoben porogljiv odgovor kot nekoč Juda Iškarijot: »Kaj nam mar; ti glej!« Jezus nam pa nudi najprvo grenko vino zatajevanja, trpljenja, morda tudi preganjanja, za konec življenja pa dá svojim prijetno vino mirne vesti, srčne zadovoljnosti in mirnega pogleda v večnost.

Nedelja 25. januarja. — Jezus ozdravi gobavca.

»Če hočeš, me moreš ozdraviti«, tako je gobavec prosil Gospoda. V tej udanosti v voljo božjo najdemo eno najbolj gotovih sredstev, da bomo uslišani v svojih molitvah. Kadar za kaj prosimo, bi vselej vsaj v mislih morali tako moliti: Gospod, če hočeš, mi lahko daš, česar te prosim; in ako ti nočeš, tudi jaz nočem. Zgodi se tvoja volja! — Mi pa včasih hočemo od Boga kar izsiliti uslišanje, da bi tudi Bog to hotel, kar mi hočemo. Pa se zgodi, kakor uči sv. Tomaž, da Bog takega predrznega prosilca res usliši, toda v njegovo škodo in v kazen za njegovo grešno molitev. Bodimo vendar prepričani, da je nam v korist le to, kar Bog hoče.

2 našega razgledišča

KAMNIK. Duhovne vaje. Kakor običajno, smo imeli tudi letos za vse stanove duhovne vaje in sicer od 6. XII. zvečer do 9. XII. t. l. zvečer. — Vodil jih je č. p. Kerubin Begelj, O. F. M., ki je pravkar prišel iz Amerike in je sedaj kar tu ostal v službi v frančiškanskem samostanu, katerega sta pred nedavnim zapustila č. p. Evstahij Berlec, O. F. M. in pa č. p. Benedikt Krakar. — Verniki so se pridno udeleževali duhovnih vaj in priključenih pobožnosti. V častnem številu so pristopili k mizi Gospodovi v nedeljo, 7. XII., in sicer v prvi vrsti možje — saj je bila prav prva ali moška nedelja; prav lepo pa je bilo tudi 8. XII., na praznik Brezmadežne, ko je Marijina mladina v lepem številu prihitela k Izviru svoje moči in zdravja!

Sprejem v Marijino družbo. — Dne 8. XII. popoldne ob pol 3 smo imeli sprejem deklet v Marijino družbo, nekaj pozneje pa še sprejem fantov! Lepo je bilo in res vzpodbudno za vso faro, ko je 11 krepkih fantov z odločnim glasom obljubilo Mariji zvesto službo in z dvignjeno desnico obljubilo zvesto ljubezen. — Z veseljem je sprejel preč. g. dekan to nepokvarjeno, zdravo mladino med Marijine otroke.

Velikonočno izpraševanje. — Z velikim trudom želi preč. g. dekan poživiti lepo cerkveno ustanovo: velikonočno izpraševanje! — Doslej, ko to ugotavljamo, so bili na vrsti možje, žene in dekleta in sicer ločeno iz mesta, bližnje okolice; potem iz Duplice, Volčjega potoka in Rudnika in spet posebej iz Podgorja. Prav ločeno še izpraševanje za mladino od 14.—16. leta in pa izpraševanje za tovarniško uslužbenstvo! — Za nekatera izpraševanja je šel g. dekan sam na podružnice, tako v Volčji potok in v Podgorje in res je bilo precej udeležbe. Ob priliki bo pa že g. dekan razglasil

Janez Langerholc:

Roža deklet

(Povest.)

I.

Lahko bi jo vam predstavil s Prešernom:

Med otroci si igrala, draga, lani, letos že unemaš srca po Ljubljani, samo zadnjo besedo bi moral malo drugače zasukniti. Zakaj Katrica, roža deklet, ni bila Ljubljanka. Tudi ni zagledala luči sveta v teh dneh, ko si mesta in vasi volijo svoje »miss«, ali kakor že krščujejo svoje krasotice in lepote. A vendar ...

Bila je Katrica, roža deklet. Svoje lepote se je dobro zavedala. In ker je bilo z lepoto združeno tudi lepo premoženje njenega očeta, se je svoje lepote še dvakrat bolj zavedala.

Srednjevisokorasla dekle, rdečih lic, živih oči, črnkastih las je nastopala odločno in samozavestno, kakor tisti, ki se je bahal: »Mi smo mi, ki nekaj imamo.«

Lepi postavi se je pridružil še krasen ženski glas, nežni in prožni sopran in skoro bi trdil, da je bilo res,

uspeh in število udeležnikov pri letošnjem izpraševanju. — Mesto bo baje bolj zadaj!

Društveno življenje. — Miklavžev večer je potekel prav zadovoljivo. Posebno za otroke iz Marijinih vrtec, ki so bili za svojo pridnost obdarovani in pohvaljeni! — Tudi zvečer je bilo lepo, ko so člani »Fantovskega odseka« prav lepo igrali Markežev igro v 2 slikah: »Sv. Miklavž« in je sv. Miklavž obdaril odlične meščane in meščanke, pa tudi častnike z Barutane z g. podpolkovnikom Sablačanom in druge, ki so se v tako lepem številu udeležili tega večera. — V nedeljo 14. dec. je bila uprizorjena v Kamniškem domu igra »Dobri striček«. Čisti donos igre je bil določen za božičnico revnim invalidskim družinam Invalidskega združenja v Kamniku. Fantovski odsek društva Kamnik v Kamniku pa je spravil na oder Jurčičevega »Tihotapca«. Gotovo je treba čestitati tem mladim fantom igralcem, ki so od zadnje, oziroma svoje prve igre »Iz smrti v življenje«, ki so jo uprizorili 26. okt., toliko napredovali. Gotovo gre v precejšnji meri za to zahvala preč. g. Iv. Primarju, ki je mnogo pomagal fantom k uspehu pri igri. — Tudi o volitvah nekaj! Pa ne v občinski zastop ali še kam drugam, ampak v vodstvo Fantovskega odseka in fantovske Marijine družbe. Predsednik odseka je postal Alojzij Čeh, vnet član našega prosv. društva; predsednik Marijine družbe pa je postal Anton Svetlin iz Podgorja, vzoren kongreganist. Dosedanji izredno delavni prednik France Jagodic je radi bolezni odstopil, a obljubil je še v bodoče pridno delati za Marijino čast. — Društvo Kamnik je priredilo za mladino brezplačno poučno skioptično predavanje o Dolenjski in Belokrajini. Društvo kaže s temi predavanji svojo skrb za pošteno mladinsko vzgojo in izobrazbo. Umrl je 10. dec. član našega Prosvetnega društva Cimbas Boštjan, čevljarški mojster, dolgoletni član Gasilskega društva. Bog daj večni pokoj njegovi duši! Fantovska Mar. kongregacija je imela 7.

dec. shod, na katerem se je postavilo novo predstojništvo: Anton Svetlin iz Podgorja prednik; Ivan Repanšek iz Kamnika namestnik; Alojzij Sluga iz Podgorja, tajnik; Franc Anžič iz Podgorja, blagajnik; poverjeniki: za Kamnik Al. Čeh, za Podgorje Avgust Vidmar, za Volčji potok Ant. Šarc. V ponedeljek 8. dec. je bilo sprejetih 11 fantov. Pri tej priliki je 42 fantov ponovilo posvečenje javno v cerkvi. Kongregacija se je preselila v lepe gornje prostore v kaplaniji, kjer je dovolj prostora tudi za igre. Fantje se v prostem času zbirajo v novih prostorih, kjer igrajo »ping-pong«, mizni tenis. Bolj zmožni pa si bistrijo um pri šahu.

KRAŠNJA. Krašenjska cerkev je zanimiva posebno zaradi lepih, umetniških slik. Sliko sv. Tomaža ap. je naslikal l. 1877 akad. slikar Janez Šubic iz Poljan, sin Stefana. Med poslušalci, ki jim pridiga sv. Tomaž v daljni Indiji, vidiš dobro zadeti obraz Tineta Šubica, bivšega podobarja v Poljanah. Ko je Janez Šubic bival v Benetkah, je tam naslikal l. 1872 za našo cerkev prekrasno sliko Marije, ki jo damo v velik oltar za majniško in adventno pobožnost. Šubic Janez, slikar iz Škofje Loke, je pa naslikal l. 1865 sliko sv. Ane in sv. Nikolaja,

UREDNIŠTVO

I. I. Mengeš. Poročilo bi morda objavili, če bi bilo podpisano, tako smo ga pa vrgli v koš. — **Domžale.** Vaš dopis smo, kakor vidite, objavili. Glede vašega nasveta, da naj bi tiskali »Sokolski molitvenik«, vam odgovarjamo, da o Vašem dobrem namenu ne dvomimo, toda poiskati morate ascetičnega duhovnika, ki se bavi s sokolstvom. Le tak more sestaviti primeren molitvenik. Upoštevati morate tudi, da mora rokopis potrditi pristojen škofijski ordinariat. Sicer smo pa mnenja, da imamo molitvenikov že dovolj in bi vam priznalo dobri molitveniki kakor »Krščansko devišstvo«, »Sv. spoved« in drugi povsem zadoščali.

kar je pravil stari Ilija: »Če je Katrica zares zapela, je vsa tičja truma hkratu onemela.« Svojega odličnega daru se je prav tako dobro zavedala kakor daru svoje lepote. To zavednost so najbolj občutili organist in cerkveni pevski zbor. Kadar je bilo najbolj treba njenega glasu, takrat je navadno namrdnila svojo šobo in zavihnila svoj nosek in ni dala glasu od sebe, če bi bila tudi vsa cerkev pred njo pokleknila. Veste, saj bi se človek razhudil nad njo in bi vam jo počrnil; pa kaj hočem! Saj še tisti glasovi, ki se komaj upajo usta odpreti, pri petju raje s svojo zoprnostjo kljubujejo, kakor bi božjo čast poviševali. Iščejo pač le sebe, za Boga jim ni dosti mar, nazadnje pa lahko izgube sebe in Boga ...

Bila je Katrica roža deklet, oziral se nanjo je fantovski svet. Ona pa se ni nanje ozirala. Pa ne ravno iz tistih plemenitih nagibov, kakor Prešernova Bogomila, ki

Bogu je večno čistost obljubila, in Jezusu, in Materi Mariji,

ampak se je samo naslajala nad fanti, ki so si hoteli vloviti njeno ljubezen, pa jo jim je znala tako skrbno izmikati. Pri vsakem je znala najti drugo

napako. Kosmačev Joža predebelo gleda, Štularjev Francelj predebelo hodi, Štefinov je predolg, Gmajnarjev prekratek, Jakopinov ima predrobne oči, Kovarjev kriva usta. Vsak ima svojo napako; popolen je prav za prav samo eden in to je ona, Katrica, roža deklet, ker je lepa in ker ima denar.

Bila je Katrica, roža deklet, modnih trgovcev strah in trepet.

Kamor je prišla, je bilo treba premetati malodane vso trgovino. In še je komaj našla kaj primernegega. Doma sploh ni ničesar iskala, da je ostala zvesta stari slovenski navadi, ki vse, kar je domačega, v nič devlje; omalovažuje, bi rekli z bolj izbranim izrazom. Kako bo kramar v domači vasi — ime trgovec je bilo po njenem nazoru prelepo — kako naj trgovec v bližnjem trgu ima zalogo blaga, ki bo več njej, bogatega posestnika razvajeni hčeri! In vsa naša gorenjska mesta, Škofja Loka, Kranj in Radovljica, Tržiča takrat še niso šteli v številno mest, hm! sama beračija, vse preležano, vse prestaro, s samimi vzorci, ki so že trikrat preživeli, kjer je vse blago že desetkrat premetano, kako boš tam izbral kaj primernegega!

nju. — Ta teden se vršita pri nas kar dva tečaja za krojno šivanje in vezenje. Eden v Domu, pod vodstvom g. Satlerja iz Kamnika, eden pa pri Požarju pod vodstvom g. Kvedra iz Ljubljane. Oba tečaja sta zadoštno obiskovana. Miklavžev večer smo imeli v petek pop. dne 5. dec v Domu. Obdarovani so bili vsi otroci (104) z večjimi ali manjšimi darovi. Sv. Miklavž, g. Boris Grav, tukajšnji šolski upravitelj, je svojo nalogo izbornu dovršil. Hvala mu!

KRAŠNJA. Umrl je 16. nov. v ljubljanski bolnišnici Janez Nakrst, gostilničar v Krašnji. Na praznik Vseh svetnikov ga je na državni cesti po neprevidnosti komaj izučena šoferja povozil avto in ga strašno razmesaril. Bog se ga je usmili in ga rešil hudega trpljenja. Bil je postrežljiv in z vsemi prijazen. Vsem je žal za njim. Naj v miru počiva!

KOMENDA. Na duhovne vaje v Dom duhovnih vaj v dne 13.—17. decembra so odšli od nas 4 možje. V januarju pa pridejo fantje na vrsto. Potruditi se hočemo, da bo to število prav čedno, saj so našim fantom duhovne vaje v Domu duh. vaj že znane. Lani je bilo namreč od nas hkratu 12 fantov pri duhovnih vajah, leta 1928 pa 15. Vsi navdušeni in veseli so se vračali nazaj ter postali najboljše priporočevalci duhovnih vaj. — Na praznik Brezmadežne se je vršil sprejem v moško Marijino družbo. Na novo je bilo sprejetih 5 mož. Moška Mar. družba se prav lepo razvija, saj šteje 112 članov, ki z veseljem obiskujejo shode. Tudi fantovsko Marijino družbo imamo; šteje nad 80 članov. Želeli bi le, da bi se fantje še z večjo vnemo udeleževali shodov.

PEČE. Umrl je nagle, neprevidene smrti Janez Vranič iz Križatov, star 73 let. Svoj čas je hodil za delom po Nemškem. Za cerkev in versko življenje se ni brigal. Ni čuda, da je tako umrl, kajti kakršno življenje, taka smrt. — Župna cerkev je dobila za praznik Brezmadežnega spočetja prenovljeno sliko Brezmadežne Device. Preslikal jo je slikarski mojster Križnar. Slika se prav lepo poda k prenovljenemu oltarju in je poleg drugih slik v cerkvi pravi okrasek olepane hiše božje. — Umrl je dne 9. dec. zvečer klepar in kovač Jožef Prosenč v starosti 66 let. Bil je znan daleč naokoli, zlasti pa po vsej moravski dolini do Save in Zagorja. Izklepal je veliko kotlov, pokrila veliko streh, nazadnje je pa njega pokrila črna zemlja. Ni se ustrašil nobene višočine in delati na visokem zvoniku mu je bila igrača. Pripoveduje se o njem, da se je na Vačah na vrhu zvonika postavil na glavo in je s tem dobil stavo, da je zato dva tedna imel hrano zastoj. Pogrešala ga bo sedaj domača soseska in vsa okolica. Naj počiva v miru! Kleparsko obrt izvršuje sedaj v Pečah njegov sin Anton, kateremu bodi tu zaradi smrti očeta izraženo naše sožalje.

ČESNJICE. V kratkem času smo obhajali dve poroki iz Marijine družbe. Na Pešanovici je bila poročena Gerbec Marija. Bila je vedno lepega obnašanja in zlasti vneta za okras cerkve in oltarjev ob kaki slovesnosti. Na Česnjkah smo pa poročili Rokavc Franciško. Ni bila ena tistih, da bi bila kod »okrog hodila«. Zato smo ji napravili lepo poroko. Pri nas je navada, da pri poročni maši pojemo le, kadar se poroči kačera iz Marijine družbe; druge imajo tiho maši, pa čeprav so iz bogate hiše. Zdi se nam pravično, da tiste, ki so vzele večje breme nase (ako se M. dr. sme »breme« imenovati), zato tudi nekaj priznanja dobe. 8. decembra je bilo na novo sprejetih enajst deklet v Mar. družbo.

POZDRAV IZ DOMOVINE. Vsi, ki imate svoje v tujini, jim pošljite za novo leto knjižico »Pozdrav iz domovine«. Dobi se v Mislinišču in stane samo 4 Din.

SELA. Na praznik Brezmadežne 8. dec. smo imeli skupen shod vseh treh Marijinih družb in slovesen sprejem. V Mladeniško Mar. družbo so bili sprejeti 3 fantje, v dekliško pa 6 deklet. Mladeniška Marijina družba šteje sedaj 11 članov, dekliška 45, ženska 82. — Pred nekaj tedni nas je zapustila učiteljica gđ. Vera Jezeršek, ki je odšla v Voklo pri Kranju; zelo jo pogrešamo, ker je bila krščanska učiteljica. Druge učiteljice še ni, ki bi poučevala v I. razr.

VRANJA PEČ. Tisti nad vse pridni gospod, ki sestavlja statistiko Moh. družbe, čisto gotovo ve, da je bila naša fara tudi lansko leto na prvem mestu kakor letos. V zadnji številki Našega lista pa se bere Vranja peč za lani na 17. mestu. To je kajpak da muha tiskarskega škrate, ki ga, g. urednik, primite za ušesa, da bo prav slišal Mohorjevega statistikarja. Kako bo ta gospod poročal in na katero mesto Vranjo peč postavil drugo leto, ne moremo še vedeti; tukaj seveda nima besede tiskarski škrate, ampak onegavi denarski. Če le ne bo ta preklicani denarski škrate prehudo kljuboval, se naš Mohorjev odstotek ne bo kaj znižal, zvišati se pa tudi kaj posebno ne more.

STRANJE. Požar smo imeli dne 2. dec. zvečer. Pogorelo je gospodarsko poslopje posestniku in županu v Bisteršici, Fr. Zamejen. Zažgal je baje neki popotni potepin, kakršnih je vsak dan dosti videti po naših cestah in vaseh. Škoda je tembolj občutna, ker je pogorela vsa krma za živino. Požarna bramba je obvarovala stanovanjsko hišo in sosedna poslopja. — V adventu se še dosti pridno udeležujemo roženvenške pobožnosti. Vendar je pa na eni strani še precej klopi praznih. — Računar procentov za Stranje (Moh. družbo) bo pisal »correctum«, ali ga bom dal čez parklju. Evo računa za stranje: $x : 100 = 73 : 1210$, krajšano z 10 ... $x = 730 : 121 = 6.033$ ne pa 4.033! Če se računi ujemajo drugod, se morajo tudi pri nas. Kar 2000 pojeste je pa malo preveč.

DOB. V Dobu umirajo zadnji čas zlasti žene. Umrla je tudi Sršen Marija, p. d. Reparca. Ta žena je preredita Bog ve koliko tujih otrok, večinoma nezakonskih sirot. Ravnala je vedno z njimi lepo, čeprav dostikrat ni prejela nikakega plačila, niti Bog plačaj. Marsikatera nesrečna mati se je zgubila za verno, samo da je Reparci odala otroka. S hvaležnostjo se te blage žene spominja marsikdo v Evropi in tudi v Ameriki, ker ga je lepo preredita in vzgojila. Bog naj ji bo plačnik za vsa dobra dela!

JARSE. Našemu dopisniku o gostilnah in plesih: Kakor smo od druge strani izvedeli, so zadevo, ki jo omenjate v svojem dopisu, domžalski orožniki temeljito prešetali in potrebno ukrenili. Ker je vse najbrž tudi Vam znano, boste pritrtili našemu mnenju, da ne kaže, da bi dopis še objavili. Hvaležni Vam bomo, če boste še nadalje pozorni in nas o vsem obveščali, mi bomo pa radi vse, kar bo primerno, objavili. Uredništvo.

GROBLJE. Tridnevica ob priliki stoletnice prikazanja Marije s čudodelno svetinjo v dnevih od 6. do 8. dec. je nad vse lepo uspeła. Ze itak lična in krasna grobeljska cerkva je bila okrašena kakor še nikoli poprej. Z venci prepletena in z nebroj električnimi lučkami rajsvetljena je bila kakor mali raj. Ves ta kras cerkve in ljubezen do Marije je privedla ogromno število ljudstva k pridigam, kjer so se poveličevale milosti, ki jih je Marija delila po čudodelni svetinji. V nedeljo, dne 7. dec. je imel slavnostni govor in sv. mašo g. spiritual ljubljanske bogoslovnice dr. Ciril Potočnik.

Pred cerkviyo spet ni bilo v redu. V tej številki smo nameravali v osramočenje objaviti imena treh oz. štirih neolikancev. Ker

smo pa mnenja, da so njihovi domači izvedeli, kako so bili pred cerkviyo osramočeni in so jih tudi oni v roke vzeli, za sedaj tega ne storimo.

DOMŽALE. Otroški vrtec in zavetišče v Domžalah sta priredila 14. dec. v Društvenem domu prav lepo uspelo božično predstavo. Malčki iz vrtca so prednašali svoje deklamacije, petje, rajalne pohode in igrice z vso otroško ljubkostjo. Otroci iz zavetišča so pa pokazali višek svoje spretnosti s sigurnim nastopom v prekrasni igri P. Golia »Peterčkove poslednje sanje«. Igrali so tako lepo, da občinstvo, ki je veliko dvorano domžalskega Doma napolnilo do zadnjega kotička, ni moglo prehvaliti lepega nastopa otrok in z občutkom podane igre. Vsak otrok je svojo vlogo dobro rešil, najbolj pa Peterček, babica, oče Hrast in mali še ne štiri leta stari Jezušček. Splošno odobravanje so želi tudi mali palčki. Pri tej predstavi se je pokazalo, kaj zamore doseči pri malčkih res prava ljubezen do otroka in dobra vzgoja. Komaj obstoja zavetišče eno leto in že se vidno kažejo blagodejni vplivi dobre vzgoje č. šolskih sester. Igro so morali na splošno željo dne 21. dec. ponoviti.

ROVA. Pokojnemu g. župniku in dekanu Janku Šiški so župljani župnije Rova iz lastnega nagiba oskrbeli lep spomenik, vzidan v cerkveno steno, in kamenit nagrobni okvir. Poskrbeli so tudi po posredovanju g. župnika Golmajerja za trajno oskrbovanje groba. Sorodniki pokojnika se jim toplo zahvaljujejo.

Zadnje telefonske vesti

PODHRUSKA, 23. dec. (Tel. Naš. listu). Vaš dopisnik je od vodilnega politika levice izvedel, da bo levica glasovala pri prihodnji seji občinskega parlamenta proti predlogu, da bi se Podhruska udeležila razorožitvene konference v Ženevi.

DOMŽALE, 23. dec. (Tel. Naš. listu). Sovražno razmerje med Domžalami in Kamnikom radi škropilnega avta se ni nič ublažilo. Splošno vlada prepričanje, da je vojna nelzogibna. Radi varnosti bo od božiča naprej vozil kamniški vlak skozi Mengeš. Vlada v Mengšu je v to privolila pod pogojem, da se v Mengšu vlak ne bo ustavljal, da se tako vsaj načelno obvaruje pravomočnost sklepa pred 30 leti, da kamniški vlak ne sme voziti skozi Mengeš.

MORAVČE, 23. dec. (Tel. Naš. listu). Vojno ministrstvo je odredilo, da se moravško gorsko brodogovje zasidra po božiču na južni strani Limbarske gore, da se bo v slučaju spopada med Domžalami in Kamnikom lahko takoj umaknilo v savsko dolino.

ČESNJICE, 23. dec. (Tel. Našem listu). Vse republike od Doba do Vranskega so na skupni konferenci v Krašnji sklenile, da letos v njihovem ozemlju ne bo snežilo in da se bo začela spomlad v teh državah že 15. januarja. Avtomobilski promet bo torej ves čas neoviran.

VRANJA PEČ, 24. dec. (Tel. Naš. listu). Kljub sklepu nekaterih držav, napoveduje vremenska opazovalnica na Vranji peči za mesec januar mraz in sneg.

BLAGOVICA, 24. dec. (Tel. Naš. listu). Vaš dopisnik se je na zanesljivem mestu informiral o stanju dela daljnovodov velenjske elektrarne po naših državah in je dobil sledeča pojasnila. Gradnja daljnovodov se začasno ustavi, da se poprej doseže sporazum z nameravano kalorično elektrarno na Pšati v Mengšu in veliko elektrarno na Zlatem polju, ki od decembra dalje črpa pogonsko silo iz vetra in zato nudi cenejši tok. Zdi se, da se bo v teku meseca januarja doseglo soglasje. Do takrat bo pa Velenje prevažalo najnujnejši tok po avtomobilih.

Otroški kotiček

(Piše striček Matiček.)

Jaselce

Otroci imajo o božiču največje veselje s postavljanjem jaselc. Kako se na to že celi mesec naprej pripravljajo in veselijo. Nabirajo mah po gozdu in izrezljavajo pastirčke. Na sveti večer, ko jaselce zažarijo v lučkah, je pa njih veselje popolno. In zapojo okrog jaselc: »Božji nam je rojen Sin. Radujmo se! K nam je prišel iz višin. Veselimo se!« — V jaselcah bornih tam Dete leži; djano Detece je v pleničice, rajsko se blešči. Gleda na otroke, steguje k njim svoje ročice in jih blagoslavlja. Kaj boste položili Jezuščku pred noge? Posnemajte pastirčke in storite kakor oni. Angel božji sel jim je prikazal in jim zaklical: »Oj pastirčki, božji ljubljenci, ne strašite se, Kralj vaš rojen je.« In pastirci vsi urno so odšli v hlevček k Detetu. So molili ga, Izveličarja, srce dali mu. Z njimi, otrok moj, in v zapoj slavo mu vesel; v dar srce čisto daj z ljubeznijo, rad ga bo sprejel. In Jezus bo srce vam vodil, rad bo z vami hodil, če nedolžni boste vi, kakor ljubljani angelci. Ne pozabte pred jaselcami prositi božje Dete, naj se usmili tudi vaših poganskih bratcev in sestric; naj jih pokliče k sebi, kakor je poklical pastirčke in vas.

Nedolžni otroci

Kralj Herod je sklenil v svojem hudobnem srcu božje Dete umoriti. Bal se je za svoj prestol, ker je mislil, da mu bo nebeški Kralj, božje Dete, vzelo njegovo kraljestvo. Zapovedal je vse fantke pod dvema letoma v Betlehemu pomoriti. Upal je, da bo na ta način umoril tudi božje Dete. Rablji so izvršili kraljevo povelje. Matere so jokale in prosile za svoje otroke, pa nič ni pomagalo. Pomorili so jim otročiče. Božjega Dete pa niso dobili v roke. Angel se je v spanju prikazal sv. Jožefu in mu naročil, naj hitro vstane in beži z Jezuškom v Egipt. Tako so ušli krutemu Herodu. Tisti mali nedolžni otroci pa so bili tako srečni, da so prvi pretrpeli smrt za Jezuščka. V nebesih se sedaj veselijo pri njem. — Striček pravi, da imajo na praznik nedolžnih otrok vsi njegovi nečaki in nečakinje svoj god. Saj ste vsi pridni in nedolžni otroci. Vsaj striček upa, da ste. Vse bi vas rad

za ta god obdaroval. Ker pa tega ne zmore, vam pa vsaj vsem najlepše čestita. Želi, da bi vedno pridni in nedolžni ostali, da vas bo Jezušček in striček vesel.

Stričkova zbirka

Otroci, Jezušček Vas je vesel! Zakaj? Stričkova zbirka, oziroma Vaša, ker ste Vi zbirali, je tako narasla, da bo Jezušček za Božič videl pred jaselcami dva pogančka, ki ste jih Vi odkupili: Zamorčka »Matička« in Kitajko »Malo Tereziko«. Striček je Vaš zbrani denar že odposlal v misijone, slovenski misijonarki sestri Ksaveriji Pirc na Kitajskem in slovenski sestri Lucini Maher v Afriki. Striček upa, da bo za Veliko noč že zamogel pokazati v otroškem kotičku slike Vaših varovancev. Kaj pa sedaj? Ali striček ne bo več zbiral. Ali naj otroci zopet zapravljajo dinarčke in cukerečke ku-

Kdor kavo kuha!

ali si želi dobrega čaja
ter ruma, konjaka in pe-
civa iz dobre moke, naj
si kupi vse

pri

Ant. Stergar, Kamnik

Ako nočete

da Vas dež moči v stanovanjih in gospodarskih poslopih, pokrivajte Vaše strehe z asbestnim ŠKRILJEM „SALONIT“ ter s cementno zarezno strešno opeko, katero kupite najceneje pri

Ant. Stergar, Kamnik

Vsak bi bil rad izžreban in dobil jaselce. Tako lepo prosijo strička naj jih priporoči g. »Zrebu«. Milka Sicherl iz Domžal celo piše, da bo striček dobil s tisto brezovko, če ne bo ona izžrebana. Striček pa mora biti pravičen. Nikomur ne sme dati prednosti. Pa tudi brezovke se ne sme bati! Vse je priporočil g. »Zrebu« in ta visoki gospod je odločil jaselce Francu Peterlin, Križ p. Komenda in Tončki Golob, Vranja peč. Čudno, da si je zopet Tončko izbral.

Stričkova pošta

Striček se zahvaljuje vsem otrokom za častitke za praznike in želi tudi vsem svojim prijateljčkom srečno Novo leto. Otroški kotiček je majhen, pa še tega nam g. urednik zmanjšuje, ker je prav mnogo dopisov.

Šolski otroci, Ihan. Lepe znamke ste poslali stričku. Hvala zanje! Pa še kaj naberite. Nečakinja Franja, Stob. Dvakrat si že pisala. Striček je pogruntal Tvoj podpis. Drugič se moraš s celim imenom podpisati, drugače bo šlo pismo v stričkov koš! **Meščanski II. in III. a razred Lichtenthurn, Ljubljana.** Vaša gorečnost za misijone strička veseli. Lepo razstavo ste imele. Striček si je že ogledal Vašo kapelo. Nekaj se pa stričku v Vašem pismu ne dopade. Pravite: »Ko bi Ti striček vedel, kako letijo »cveki«, bi se ti me gotovo smilile. (Prav nič!) Kadar ga zadenemo v loteriji, se malo pojokamo, potem pa hitro pozabimo in je zopet dobro.« Striček pa pravi, da ni dobro! Potem se je treba bolj marljivo učiti, da »cveke« popravite! Drugače striček ne bo z Vami zadovoljen. **Lojzka Horn, Nevljje.** Prva si se Ti oglasila iz Nevelj. Se nihče drug ni od tam pisal Stričku. Boš mu gotovo odslej Ti večkrat sporočila Neveljske novice. **Otroci iz Zavetišča, Domžale.** Striček je slišal mnogo hvale o Vaši prireditvi. Prav krasno ste igrali za božičnico »Peterčkove poslednje sanje«. Dečkom za poslani dar za »Matička« lepa hvala! **I. oddelek Lichtenthurna.** Kako je Jezušček vesel Vaših žrtev! Zopet ste poslali 88 Din. Stričkova in Vaša želja se je uresničila. Odkupljena sta poganski deček in deklica. **Mici Pavlin, Bukovica.** Striček bo že pisal lepe povesti, samo če bodo otroci radi brali. **Milica Kocelj, Vodice.** »Hvala Bogu, mene ni potreba nikdar z brezovko opominjati k pridnosti.« Strička to veseli in je povedal g. Zrebu, da želiš jaselce, pa se ni nič oziral na strička, ampak je kar po svoje določil. **Kmetič Marija, Moste.** »Upam, da mi bo sreča mila in bom jaselce dobila; ako jih ne dobim, ne bom drugim nevoščljiva, saj jih vsakdo rad ima.« Prav tako, Marija! Pa drugič. **Hedica Cedilnik, Volčji potok.** Dario, ki si ga po sv. Miklavžu poslala, je zelo strička razveselilo.

Kdor vino pije!

mu ne bo žal, če kupi
izvrstno dolenjsko ali
štajersko vino (v stekle-
nicah in v sodih)

pri

Ant. Stergar, Kamnik

pujejo? Nikakor! Še naprej se boste premagovali in hranili dinarčke. Malemu krščenemu Matičku bo treba tudi hlače kupiti, da ne bo nagec, Mali Tereziki pa krilce, oziroma tudi hlače, ker na Kitajskem tudi dekllice hlače nosijo. Pa se ne smete smejati! Je pač taka navada. Le pogledjte v letošnjem Misijonskem koledarju str. 56, pa boste videli. Otroci boste za svoja varovance še naprej skrbeli. Če se bo nabralo pa še več darov, bomo pa še odkupili kakega pogančka. — Za odkup so še darovali: Frida Breznik, Ihan 10 Din; Milka Sicherl, Domžale 10; Marica Jeras, Jarše 2; Mihaelca Stupica, Podrečje 3; Nemenovan 10; I. oddelek Lichtenthurna, Ljubljana 88; Valter Gajšek, Celje 30; Dečki iz Zavetišča, Domžale 20; Ernest Oberwalder, Domžale 10; Hedica Cedilnik, Katica in Mihaelca Andrejka, Rova 10; Alojzij Breznik, Raholče 10. Cela zbirka je prinesla 534 Din. To je 534 žrtev in zatajevanj, s katerimi so otroci Jezuščku postlali v jaselcah, da sedaj sladko počiva v njih. Jezušček naj Vam povrne!

Ugankarji

Uganka ni bila težka. Pa vendar niso vsi prav rešili. Sv. Miklavž je stričku na listek napisal: »Breza je za otroka opomin k pridnosti!« Pravih rešitev je prišlo 57. —

»ECCLESIA«

D. Z O. Z. LJUBLJANA, PRISOJNA
 :: ULICA ŠT. 5. (HAFNER). ::
 IZDELOVANJE CERKVENE POSODE IN
 : : : PARAMENTOV. : : :

Priporočamo trvdko »Ecclesia« za izvršitev mašnih plaščev, pluvijalov, cerkvene posode, lestencev ter vseh za notranjo opremo cerkve potrebnih predmetov po najnižjih cenah. Vsa dela izvršujemo v lastnih delavnicah.

»Tabernakljeva vratca mi je izdelala trvdka »Ecclesia« (Hafner). Z delom, kakor tudi s ceno sem prav zelo zadovoljen. Tudi sicer mi je trvdka več reši izdelala po zelo zmerni ceni. Zato trvdko prav z veseljem tople priporočam. F. Golob, žup Kostanjevica 10. X. 1930.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špecerije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MI-ZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIZJI CENI.

U G O D N A P R I L I K A Z A V A R Č E V A N J E !

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

v svoji lastni hiši

Šutna, šte. 22,

SPREJEMA HRANILNE VLOGE

na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Vse davke plačuje hranilnica sama.

POSOJILA DAJE

pod ugodnimi pogoji.

URADNE URE od 8 do 12 dopoldne
 od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
 LETA 1869.

USTANOVLJENA
 LETA 1869.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
 PLAŠČE IN OBLEKE, SVILA
 IN POLSVILA V RAZNIH
 BARVAH IN VZORCIH, PE-
 RILNI CEFIR, KAMBRIK, ŠI-
 FINA BELA TKANINA, SI-
 FON ZA PERILO IN PO-
 STELJNO OPREMO, BLAGO
 ZA ZASTORE, BRISAČE, FRO-
 PRTICE, NAMIZNI PRTI IN
 NUFAKTURNEGA BLAGA.

KADAR SI NABAVLJATE
 BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
 RILO, ZGLASITE SE ZANES-
 LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC

„Pri škofu“

LJUBLJANA

Lingarjeva ulica 3
 Pred Škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
 DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
 PO NIZKIH IN SOLIDNIH
 CENAH.

ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
 ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
 SVRHO NAROČILA.

MODNI KAMGARN, SPORTNI
 ŠEVJOT, SUKNO, HLAČEVI-
 NA, BARZUN. IZGOTOVLJE-
 NO PERILO: HLAČE, SRAJ-
 CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
 STE NOGAVIC V RAZNIH
 BARVAH. — RAZNE ODEJE,
 FLANELASTE IN PRESITE
 I. T. D. VELIKA ZALOGA
 SVILENI HIN POLSVILENIH
 RUT I. T. D. I. T. D.

